

er mislykkedes totalt; det er mislykkedes i den Grad, at der end ikke er rimelig Udsigt til at faa dette Lovforslag gennemført, saa at det kan ophøjes til Lov, hvilket jeg meget beklager; for det er en ret alvorlig Ulempe, for den vedkommende Koncessionshaber, Amtsrådet, ikke at kunne føre Sagen til Ende. Der var ærede Medlemmer, og saa den ærede Ordfører, der mente, at der ikke skete stor Skade ved en Udsættelse. Det for- maar jeg ikke ret at se. Efter hvad der foreligger for mig, tillagde man i Jor, da Lovforslaget blev fremsat, fra Amtets Side det netop særlig Bægt at faa Sagen sær- dig og blive færdig, saa jeg kan ikke være enig deri. Men naar Tingene ikke kunne enes, saa kan Lovforslaget ikke gennemføres. Jeg skal ikke udtale mig om Realiteter, da det vil erindres, at jeg flere Gange har angivet min Stilling, og det er den, at hvis man teknisk sit, hvad det var muligt at nøjes med, saa maatte Tingene økonomisk se at enes om Lovforslaget, hvilket som sagt rimeligvis ikke vil lykkes. Det, man nu kan gøre, er at anlægge Viborg—Nalestrup Banen ind til den sidste Station Nord for Viborg. Der vil saa komme til at mangle et Stykke paa $1\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ Mil, alt efter som man vil vælge den ene eller den anden af de Linier, der kunne være Tale om. Den Linie, som fører ind til den nuværende Station, vil være lidt kortere — $1\frac{1}{2}$ Mil; de tre Anlægsstykker, som der vil blive Tale om, hvis man flytter Stationen op nordvest for Byen, ville tilsammen være $1\frac{1}{2}$ Mil omtrent — det er Cirka-Tal alt sammen. Det er altsaa ingenlunde noget ubetydeligt Arbejde, der vil faa tilbage at udføre, og jeg tror ikke, Udsættelsen kan ske uden at skade Banen. Det maa ganske henstilles til Tingene, hvorledes de ville vedtage Forslaget.

Det, jeg endnu kun har at udtale, er, at den ærede Ordfører har ganske Ret i, at naar Tingenes Beslutninger i denne Sag ikke blive samstemmende, kan Ministeren intet foretage i Retning af Byggeforetagender paa den nuværende Station og endnu mindre paa den ny Station. Sagen bliver altsaa liggende, der bliver intet gjort. Viborg—Nalestrup Banen kan fuldføres indtil den sidste Station nær Viborg, og der er da en Afstand fra Viborg af rimeligvis 8—10,000 Men ad Landevejen. Om man saa kan delvis optage Driften paa det Stykke, det er jo et Spørgsmaal, der maa komme under nærmere Overvejelse; det skal jeg ikke ytre mig om. Men at man ved at faa dette Lovforslag vedtaget i forkærlig Skikkelse i de to Ting kommer til ingen Ordning, altsaa kommer til et utilfredsstill-

ende Resultat, antager jeg dog, de fleste ville være enige med mig i.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Den første Indstilling af Breinholt, Jacobsen, Madsen—Mogdal, Moltke, P. Pedersen, Redtz—Thott, Steel, E. Dannefskjold—Samsøe, Dressing, Charling og Buxf.

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov om

en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg.

Indenrigsministeren, bemyndiges til at foretage en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg. Af Statskassen kan til dette Bjemed udredes et Beløb af 200,000 Kr. foruden de fornødne Summer til Dækning af Udgifterne, ved Grunderhvervelsen, paa hvilken Bestemmelserne i Lov Nr. 57 af 12te April 1889 §§ 1 og 2 komme til Anvendelse.

Beløbet stilles til Raadighed i Finansaaaret 1891—92.

forkastedes med 59 Stemmer mod 12.

Den anden Indstilling af S. Jensen, Klein, Lütichau, A. Nielsen, H. Nielsen, Nyholm, S. Pedersen, Rasmussen, C. Ravn, Svendsen og Tauber.

Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Folketinget ved eneste Behandling den 14de Marts 1892, kun med den Ændring, at der

2det Stykke i Stedet for „630,000 Kr.“ sættes: „505,000 Kr.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges med 61 Stemmer mod 5.

Formanden (Høgsbro): Der vil nu blive givet Landstingets Formand Underretning herom.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Gnefte Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning;